

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Mužíkovou, LL.M. ve věci žalobce: [redacted], bytem [redacted], zastoupený advokátem [redacted], sídlem [redacted], proti žalovaným: 1. [redacted], narozený dne [redacted], bytem [redacted], [redacted], 2. [redacted], narozená dne [redacted], bytem [redacted], [redacted], oba zastoupení advokátem [redacted], sídlem [redacted], [redacted], 3. [redacted], IČ: [redacted], sídlem [redacted], [redacted], zastoupené advokátem [redacted], [redacted], sídlem [redacted], [redacted], o zřízení nezbytné cesty

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal zřízení práva nezbytné cesty přes pozemky parc.č. [redacted] a [redacted] v k.ú. [redacted] ve vlastnictví žalovaných č. 1 a 2 a dále přes pozemek parc.č. [redacted] v k.ú. [redacted] ve vlastnictví žalovaného č. 3 vůči všem dalším vlastníkům těchto pozemků dle přiloženého geometrického plánu ve prospěch pozemku parc.č. [redacted] v k.ú. [redacted] ve vlastnictví žalobce za náhradu dle znaleckého posudku, **se zamítá.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným č. 1 a 2 náhradu nákladů řízení ve výši 34.109 Kč k rukám zástupce žalovaných č. 1 a 2 do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 3 náhradu nákladů řízení ve výši 26.813,60 Kč k rukám zástupce žalovaného č. 3 do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou, podanou ke zdejšímu soudu dne 13. 8. 2014, domáhal zřízení služebnosti nezbytné cesty přes pozemky parc.č. [redacted] a [redacted] v k.ú. [redacted] ve vlastnictví žalovaných č. 1 a 2 ve prospěch pozemku parc.č. [redacted], k.ú. [redacted] ve vlastnictví žalobce za náhradu ve výši dle znaleckého posudku. V žalobě uvedl, že svůj pozemek hodlá užívat pro lehkou výrobu, příp. skladování, resp. na něm zbudovat novou halu, včetně manipulačních ploch, a tuto dále pronajmout. Pozemek žalobce nemá žádné napojení na veřejnou cestu, žalobce jej nemůže řádně užívat, byť územní plán [redacted] hospodářské využití jeho pozemku předpokládá. Na pozemcích žalovaných č. 1 a 2 je komunikace přímo napojená na veřejnou cestu, která slouží k přístupu do areálu stanice technické kontroly žalovaných (dále jako „STK“). Zřízení služebnosti nebrání žádná překážka, zatížení žalovaných bude minimální, komunikace je hotová, disponuje dle stavebního povolení, kolaudačního rozhodnutí a technické zprávy k STK dostatečnou dimenzí, bylo počítáno s tím, že nebude sloužit pouze žalovaným, žalovaní nebudou obtěžováni, v místě je logicky dopravní ruch. Mezi pozemky účastníků je pozemek parc.č. [redacted] ve vlastnictví obce, žalobce nemá problém se s vlastníkem dohodnout na využití pro vjezd. Žalobce navrhl zřízení služebnosti v místě a rozsahu, jak vyplývá z plánu dopravní situace. Je připraven poskytnout žalovaným finanční náhradu ve výši určené znaleckým posudkem, podílet se na údržbě pozemků.

Žalovaní č. 1 a 2 se žalobou zásadně nesouhlasili. Poukazovali na to, že pozemek žalobce je součástí zemědělského půdního fondu, je zemědělsky využíván, navazuje na další pozemky, které jsou v územním plánu vedeny jako ostatní plochy pro komerční účely, připojení je možné z ulice [redacted], kde je již budována komunikace za účelem přístupu k zde umístěným halám. Žalovaní č. 1 a 2 nejsou přímými sousedy žalovaného. Parcelu parc.č. [redacted] k.ú. [redacted] koupili v roce 2004 pro účely zřízení přístupu k STK. Žalovaný č. 1 zde provozuje emisní stanici, jeho zeť stanicí technické kontroly. Stanice mohou být provozovány za přísných podmínek stanovených zákonem č. 56/2001 Sb. a vyhláškou č. 302/2001 Sb. Jednou z podmínek je samostatný vjezd a výjezd z veřejně přístupné pozemní komunikace, tzn. vjezd a výjezd nesmí mimo STK používat žádný jiný subjekt. Při nesplnění této podmínky hrozí žalovaným zákaz provozovat STK a tím existenční problémy a zmaření investice. Vjezd působí opticky jako účelová komunikace, protože oplocení areálu STK je posunuto, aby zákazníci měli možnost počkat na odbavení před zahájením pracovní doby STK (stání pro dva kamiony). Vjezd zároveň slouží jako zkušební dráha pro kontrolu brzd u traktorů a k ověřování tachografů u nákladních automobilů. Vjezd byl přizpůsoben tomu, že vozidla se k STK přistavují prázdná bez nákladu. Žalovaní č. 1 a 2 se obávají destrukce vjezdu. Ten byl vybudován na bažině, užití pozemku žalobce pro průmyslové účely by znamenalo provoz plně naložených kamionů.

Žalobce v písemném vyjádření upozorňoval na to, že plánovaná výstavba na pozemku žalobce odpovídá účelu pozemku, nezbytně vyžaduje přístupovou komunikaci v jisté kvalitě. Pozemek žalobce nelze napojit na veřejnou cestu jinak z důvodu blízkosti železnice a krátké vzdálenosti k železničnímu přejezdu, když další křižovatka na ulici [redacted] je vyloučena. Toto vyplývá z posouzení napojení průmyslové zóny. Komunikace žalovaných č. 1 a 2 byla dle podkladů pro stavební úřad výslovně zamýšlena i pro obsluhu sousedního pozemku parc.č. [redacted]. Žalovaní si odporují, pokud tvrdí, že komunikaci nelze použít pro sjezd těžkých vozidel a přitom ho používají pro kontrolu traktorů a nákladních vozidel.

Žalovaní č. 1 a 2 na to reagovali tak, že pozemek žalobce je v současné době ornou půdou, pravděpodobně není zahájeno žádné řízení o vynětí ze zemědělského půdního fondu či

územní či jiné řízení. Pozemek žalobce je dle územního plánu součástí mnohem širší zóny ■■■, která navazuje na zónu ■■■. Je evidentní, že zóny nemohou být přístupny od železniční trati ani z ulice ■■■. Dle zprávy Městského úřadu ■■■ ze dne 21. 1. 2015 nelze využít přístup STK ke zpřístupnění zón Z14 a Z15 z důvodu zvláštní podmínky provozu STK. Z potvrzení Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 16. 1. 2015 vyplývá, že při omezení použití příjezdové komunikace by došlo k porušení podmínek provozu STK. Posouzení dopravního napojení předložené žalobcem považují za neobjektivní, protože ignoruje specifické podmínky pro provoz STK. Rovněž zhotovitel stavební dokumentace pro STK toto specifikum nezohlednil. Vjezd do STK k obsluze sousedního pozemku nikdy nesloužil a neslouží.

Žalobce považuje zprávu MÚ ■■■ za bezcennou s ohledem na příbuzenský poměr ■■■ k žalovaným. Poukazoval na to, že pozemek žalovaných č. 1 a 2 je již zatížen věcným břemenem ve prospěch ■■■. Sousedem může být dle judikatury i majitel vzdálenější nemovitosti.

V dalším písemném vyjádření žalovaní č. 1 a 2 namítali, že věcné břemeno průchodu a průjezdu ve prospěch ■■■ má sloužit k údržbě aleje stoletých dubů, fakticky není vykonáváno. Nově vybudovaný plot má zabránit vstupu cizích osob na pozemky žalovaných č. 1 a 2.

Podáním ze dne 3. 11. 2015 žalobce navrhl rozšíření žaloby z důvodu změny postoje ■■■. Navrhl zřízení práva nezbytné cesty přes pozemky parc.č. ■■■ a ■■■ v k.ú. ■■■ ve vlastnictví žalovaných č. 1 a 2 a dále přes pozemek parc.č. ■■■ v k.ú. ■■■ ve vlastnictví žalovaného č. 3 vůči všem dalším vlastníkům těchto pozemků dle přiloženého geometrického plánu ve prospěch pozemku parc.č. ■■■ v k.ú. ■■■ ve vlastnictví žalobce za náhradu dle znaleckého posudku.

Změna žaloby a přistoupení žalovaného č. 3 do řízení byly připuštěny usnesením ze dne 13. 11. 2015 č.j. 26 C 228/2014-111, v právní moci dne 9. 12. 2015.

Žalovaný č. 3 se ve věci vyjádřil tak, že navrhl zamítnutí žaloby s tím, že nejsou dány podmínky pro zřízení nezbytné cesty. Pozemek žalobce lze zpřístupnit z ulice ■■■. Zatížení pozemku žalovaného č. 3 by bylo nadstandardní a nepřiměřenou měrou zasahující do jeho vlastnických práv.

Účastníci při ústních jednáních i ohledání pozemku setrvali na svých stanoviscích.

Soud ve věci provedl řadu listinných důkazů. Vlastnictví k předmětným pozemkům vyplývá z výpisu z katastru nemovitostí, kupních smluv i internetových informací katastru nemovitostí o pozemcích. Stavba STK byla povolena na základě stavebního povolení Městského úřadu ■■■ ze dne 23. 3. 2005. Užívání STK bylo povoleno kolaudačním rozhodnutím stejného úřadu ze dne 11. 7. 2007. V technické zprávě k STK bylo počítáno s tím, že navrhovaná komunikace bude obsluhovat i sousední pozemek parc.č. ■■■. Žalobce nabyl předmětný pozemek v roce 2008 za cenu 125.000 Kč. Z územního plánu ■■■ z roku 2005 vyplývá, že pozemek žalobce byl označen jako ■■■ s dopravním napojením z ulice ■■■. V územním plánu ■■■ z roku 2010 a jeho změně č. 1 z roku 2014 je pozemek žalobce součástí plochy ■■■ - plocha smíšená výrobní zpřístupněná z ulic ■■■ a ■■■, společně s navazující plochou ■■■. Dle vyjádření ■■■ ze dne 22. 8. 2008 a vyjádření ■■■ ze dne 21. 8. 2008 je stavba haly na pozemku žalobce možná za splnění tam uvedených podmínek. Dle zprávy Městského úřadu ■■■ ze dne 21. 1. 2015 stanovuje územní plán základní koncepci rozvoje území obce,

vymezuje zastavěné území atd. V závěru se uvádí, že přístup k STK nelze využít pro zpřístupnění ploch [REDACTED] a [REDACTED] z důvodu vyhlášky č. 302/2001 Sb. Ve zprávě Ministerstva dopravy ČR ze dne 29. 7. 2015 se uvádí, že účelem ust. § 16 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 302/2001 Sb. je, že areál STK musí mít samostatný vjezd výjezd z veřejně přístupné pozemní komunikace. V dalším odkazují na rozhodnutí příslušného krajského úřadu o udělení oprávnění k provozování STK ze dne 24. 2. 2003 a na závěrečnou expertizu o plnění podmínek k provozování STK, která vydání rozhodnutí předcházela. Dle zprávy Městského úřadu [REDACTED], Odbor životního prostředí ze dne 29. 9. 2015 je stromořadí dubů na pozemcích parc.č. [REDACTED] a [REDACTED] významnou krajinářskou strukturou z hlediska krajinného rázu. Městský úřad [REDACTED], Odbor dopravy a silničního hospodářství se ve zprávě ze dne 30. 9. 2015 k možnosti napojení pozemku žalobce blíže nevyjádřil. Ve zprávě P ČR, Dopravního inspektorátu [REDACTED] ze dne 2. 10. 2015 se uvádí, že se vyjadřují ke konkrétní projektové dokumentaci, předložené posouzení napojení průmyslové zóny berou na vědomí. Ve zprávě Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 2. 10. 2015 se uvádí, že areál STK musí mít dle ust. § 16 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel samostatný vjezd a výjezd z veřejně přístupné veřejné komunikace. Příjezdová komunikace je nedílnou součástí areálu STK. Případné zřízení nezbytné cesty ve prospěch pozemku žalobce přes pozemky žalovaných by bylo porušením vyhlášky. Krajský úřad by byl oprávněn zahájit s provozovatelem STK správní řízení o odejmutí oprávnění k provozu STK. Krajský úřad Plzeňského kraje, Odbor regionálního rozvoje ve svém vyjádření ze dne 2. 3. 2016 konstatuje platnost územního plánu [REDACTED] z roku 2010 a jeho změny č. 1 z roku 2014, vyjadřuje se k vývoji možnosti dopravního napojení plochy [REDACTED]. Závěrem konstatují, že současný územní plán umožňuje napojení plochy [REDACTED] z obou komunikací (z ulic [REDACTED] i [REDACTED]), avšak ORR shledává jako neekonomičtější napojení na ulici [REDACTED] a nikoli na cca 300m vzdálenou ulici [REDACTED].

Z posouzení dopravního napojení zpracovaného [REDACTED] bylo zjištěno, že obsluhu průmyslové zóny nelze zajistit přímo z ulice [REDACTED]. Jiné možné připojení průmyslové zóny na pozemku parc.č. [REDACTED] nelze v současné době zajistit. Jediným možným řešením ve vztahu ulici [REDACTED] je zajistit přístup s využitím stávající účelové komunikace k STK šířky 6 m, která vyhovuje všem vozidlům a k přístupu využít snížený obrubník dle připojeného návrhu dopravního řešení. Přístup z ulice [REDACTED] řešen nebyl.

Z výsledku žalobce soud zjistil, že žalobce koupil pozemek v roce 2008 za účelem průmyslové zástavby v souladu s územním plánem. Již zde fungovala STK, u vjezdu byl snížený obrubník bez navazující cesty. Stavební dokumentace pro vjezd do STK počítala s napojením jeho pozemku. Pozemek žalovaných č. 1 a 2 byl zatížen věcným břemenem, přesto dostali povolení k provozu STK. Pozemek žalobce je zemědělsky obděláván, pronajímá ho společnosti [REDACTED]. Na pozemku žalobce nemá zájem sám něco provozovat. Neví, jaký provoz by byl na pozemku umístěn, co by to znamenalo z hlediska dopravního zatížení, pravděpodobně by šlo o drobnou výrobu, případně služby. Nabízel pozemek k prodeji. Jedním ze zájemců byl upozorněn na to, že zde není vůle žalovaných č. 1 a 2 umožnit napojení přes jejich pozemky. Na policii mu sdělili, že není možné přímé napojení jeho pozemku z ulice [REDACTED]. S žalovaným č. 1 se nedohodl. Napojení jeho pozemku z ulice [REDACTED] neřešil, považuje ho za nereálné z hlediska majetkových vztahů a z ekonomických důvodů.

Žalovaný č. 1 při výsledku uvedl, že snížený obrubník v délce 3 m realizovali dobrovolně za účelem údržby pozemku [REDACTED], byl myšlen pro sekačku apod. STK má tři linky, měsíčně řeší 800 vozidel, včetně nákladních. Jezdí tam i vozidla na kontrolu, což se neevduje. Před otevřením je často fronta až na veřejnou komunikaci, kde je zakázáno stání nákladních vozidel. Vjezd tvoří součást do STK, je zde zvýšený provoz v obou směrech. Jezdí tam

nákladní vozidla, která kalibrují tachografy, musí ujet 1 km a vrací se zpět. Za areálem STK koupili pozemek, který je součástí plánované průmyslové zóny, s ostatními vlastníky sousedních pozemků se chtějí domluvit na přístupu z ulice [REDACTED], žalobce na výzvu nereagoval. Na stavebním úřadě mu řekli, že územní plán [REDACTED] neuvažoval specifikaci STK, do budoucna to chtějí napravit.

Žalovaná č. 2 při výslechu uvedla, že se obává odebrání licence. Ohrozilo by to celou rodinu. Ve firmě pracuje zeť, obě dcery a další 4 zaměstnanci. Kdyby to zavřeli, byli by všichni bez práce. Upozornila na to, že vjezd není účelovou komunikací, ale zpevněnou plochou, která je součástí STK.

Se situací na místě samém se soud obeznámil při ohledání pozemku dne 12. 2. 2016. Pořízena byla fotodokumentace. Soud dává za pravdu žalobci, že jeho pozemek je nejlépe přístupný z ulice [REDACTED] přes pozemky žalovaných.

Na základě všech zjištěných skutečností a provedených důkazů dospěl soud k závěru, že nezbytnou cestu nelze v tomto případě povolit. Ve sporu šlo o to, zda jsou dány zákonné předpoklady pro zřízení nezbytné cesty, zda je za situace, která tu je v době rozhodování, spravedlivé po žalovaných žádat omezení jejich vlastnického práva v zájmu žalobce.

Institut zřízení nezbytné cesty je svou povahou výjimečný. Jedná se o omezení vlastnického práva, garantovaného čl. 11 Listiny základních práv a svobod a mezinárodněprávními instrumenty, v soukromém zájmu jiného. Jejím účelem je zajistit řádné užívání jiné nemovité věci (především staveb). Nucené omezení vlastnického práva je možné jen na základě zákona a za náhradu (čl. 11 odst. 4 Listiny).

Zřízení nezbytné cesty upravuje ustanovení § 1029 a následujících zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Dle ust. § 1029 odst. 1 občanského zákoníku může vlastník nemovité věci, na níž nelze řádně hospodařit, či jinak ji řádně užívat proto, že není dostatečně spojena s veřejnou cestou, žádat, aby mu soused za náhradu povolil nezbytnou cestu přes svůj pozemek. Dle odst. 2 § 1029 může soud nezbytnou cestu povolit v rozsahu, který odpovídá potřebě vlastníka nemovité věci řádně ji užívat s náklady co nejmenšími, a to i jako služebnost. Zároveň musí být dbáno, aby soused byl zřízením nebo užíváním nezbytné cesty co nejméně obtěžován a jeho pozemek co nejméně zasažen. Dle ust. § 1032 odst. 1 občanského zákoníku soud nepovolí nezbytnou cestu mimo jiné tehdy, převýší-li škoda na nemovité věci souseda zřejmě výhodu nezbytné cesty, nebo žádá-li se nezbytná cesta jen za účelem pohodlnějšího spojení.

Základními předpoklady pro zřízení nezbytné cesty je, že vlastník nemovité věci není současně vlastníkem přilehlého pozemku, nemovitou věc nelze řádně využívat v souladu se svým účelovým určením (např. dle územního rozhodnutí atd.), přístup vlastníka k nemovitosti nelze zajistit jinak (podmínka nezbytnosti). Zkoumat je třeba, zda výhoda, kterou požívá nemovitost z nezbytné cesty, není neúměrná nevýhodě, kterou je postižen vlastník zatíženého pozemku (princip proporcionality). Přilehlým pozemkem se nerozumí jen pozemek bezprostředně sousedící, ale i pozemek vzdálenější.

Soud musel vycházet z faktického a právního stavu v době rozhodnutí. V řízení bylo zjištěno, že pozemek žalobce je dlouhodobě zemědělsky obděláván, tzn. je využíván v souladu se svým účelovým určením (dle údajů katastru nemovitostí součástí zemědělského půdního fondu). V řízení nebylo zjištěno, že by probíhalo řízení o změně účelového určení pozemku. Žalobce nehodlá pozemek využívat pro své potřeby, ale chce ho prodat za účelem vybudování průmyslové zástavby v souladu s územním plánem. Dle názoru soudu územní plán sám o sobě

nemění účelové určení pozemku, ale až konkrétní rozhodnutí příslušného orgánu. Tím je dle názoru soudu značně zeslabeno naplnění podmínky nezbytnosti.

I kdybychom připustili, že pozemek nemůže být řádně užíván, nejsou dány ani další podmínky pro zřízení nezbytné cesty. V řízení bylo sice najisto postaveno, že přímé napojení pozemku žalobce na veřejnou komunikaci v ulici [REDAKCE] není pro zamýšlené potřeby možné. O jiné využití či napojení pozemku žalobce nemá zájem. Na námitku žalovaných, že pozemek lze zpřístupnit z ulice [REDAKCE], žalobce namítal velkou vzdálenost i to, že by byla dotčena práva více vlastníků a bylo by to spojeno s neúměrnými finančními nároky. Pozemek žalobce však sousedí s rozsáhlým pozemkem společnosti [REDAKCE], jehož hranice přiléhá ke komunikaci v ulici [REDAKCE]. Náklady by byly nižší v případě využití cesty společností [REDAKCE]. Vyšší finanční nároky nejsou neúměrné tam, kde má být zpřístupněn pozemek pro budoucí podnikatelské účely. V řízení nebyly shledány překážky, které by vylučovaly zpřístupnění pozemku žalobce z ulice [REDAKCE].

Hlavní důvod pro nepovolení nezbytné cesty soud však spatřuje v naprosté disproporci mezi tím, co by zřízení nezbytné cesty přineslo žalobci, a tím, co by znamenalo pro žalované. V případě žalovaného č. 3 by se jednalo o zásah do aleje dubů, která představuje významný krajinnotvorný prvek, v případě žalovaných č. 1 a 2 ohrožení jejich dobře zavedeného podnikání. Dle ust. § 16 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, musí mít STK samostatný vjezd a výjezd z veřejně přístupné veřejné komunikace. Zřízení nezbytné cesty, jak navrhuje žalobce, by dle názoru soudu bylo porušením této podmínky a mohlo vést, jak uvedl Krajský úřad, Odbor dopravy až k odebrání licence provozovat STK, a tím ke zmaření jejich podnikání, do kterého investovali vysoké částky a představuje zdroj příjmů pro ně, jejich rodinu a další zaměstnance. Na uvedeném nemohou nic měnit ani námitky žalovaného ohledně příbuzenského poměru žalovaných č. 1 a 2 a vedoucího stavebního úřadu Městského úřadu [REDAKCE]. Pokud žalobce argumentoval tím, že věcné břemeno průchodu a průjezdu na pozemcích žalovaných ve prospěch pozemku žalovaného č. 3 již bylo na základě smlouvy kupní se zřízením věcného břemene průchodu a průjezdu ze dne 30. 7. 2007, bylo v řízení zjištěno, že toto je využíváno v minimální míře, která nenarušuje podnikání žalovaných č. 1 a 2. V případě realizace průmyslové zástavby na pozemku žalobce by však na přístupu k STK docházelo ke střetu provozů (např. před otevřením STK, při zkušebních jízdách apod.), čímž by bylo podnikání žalovaných č. 1 a 2 negativně ovlivněno, i kdyby nedošlo k jejich postihu pro porušení podmínek provozování STK v rámci správního řízení.

Pokud žalobce argumentuje ve sporu tím, že v podkladech ke stavbě STK pro stavební úřad, v územním plánu [REDAKCE], v posouzení dopravního napojení [REDAKCE], zprávě Krajského úřadu a dalších dokumentech bylo počítáno s napojením jeho pozemku přes pozemky žalovaných, má soud za to, že zpracovatelé těchto dokumentů nevzali dostatečně v potaz specifika provozu STK, jak vyplývají z příslušné právní úpravy, včetně vyhlášky č. 302/2001 Sb.

Další důkazy navrhované žalobcem, zejména výslech [REDAKCE], spisem stavebního úřadu, znalecký posudek z oboru ekonomika, oceňování staveb ohledně vyčíslení nákladů na zpřístupnění pozemku žalobce z ulice [REDAKCE], znaleckým posudkem ohledně výše náhrady za zatížení pozemku žalovaných a vypracování geometrického plánu, soud nepřipustil pro nadbytečnost a nevhodnost.

Pokud žalobce při jednání namítl, že ho soud nedostatečně procesně poučoval. Má soud za to, že žalobce byl v řízení zastoupen advokátem, v celém řízení vystupoval tak, že si je

vědom právní úpravy, toliko nesouhlasil s argumenty žalovaných a s výkladem příslušné právní úpravy.

S ohledem na vše shora uvedené nezbylo soudu než žalobu zcela zamítnout. Na základě všech zjištěných skutečností a provedených důkazů není spravedlivé po žalovaných žádat omezení jejich vlastnického práva ve prospěch pozemku žalobce. Pro zřízení nezbytné cesty formou služebnosti či jiného závazku nejsou dány zákonné podmínky.

Žalovaní byli ve věci úspěšní, a proto mají v souladu s ust. § 142 odst. 1 občanského soudního řádu právo na náhradu nákladů řízení. Ty představují náklady zastoupení advokátem, tj. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. odměna a náhrada hotových výdajů a dle § 137 občanského soudního řádu náhrada za daň z přidané hodnoty. Soud vyšel z tarifní hodnoty dle § 9 odst. 3 písm. c) vyhlášky. Advokátovi tak náleží odměna ve výši 2.500 Kč za úkon právní služby (§ 6 a 7 vyhl.). V případě žalovaných č. 1 a 2 se jedná o odměnu po 2.500 Kč a paušální náhradu dle § 13 vyhlášky po 300 Kč za každý z deseti úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, 4x písemné vyjádření, 4x ústní jednání dne 14. 9. 2015 - přes 2 hod., dne 4. 4. 2016 a dne 15. 4. 2016, 1x ohledání pozemku), náhradu cestovních výdajů za cestu ze sídla advokáta do [redacted] (ohledání) a zpět (35 km, při spotřebě 5,5 l/100km) ve výši 190 Kč a náhrada za DPH dle § 137 odst. 3 občanského soudního řádu v sazbě 21% ve výši 5.920 Kč, celkem 34.109 Kč. V případě žalovaného č. 3 se jedná o odměnu a paušální náhradu za šest úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, 2x písemné vyjádření, 2x ústní jednání dne 4. 4. 2016 a dne 15. 4. 2016, 1x ohledání pozemku), náhradu cestovních výdajů za 2x cestu z [redacted] do [redacted] (190 km) a zpět a 1x za cestu do [redacted] a zpět (160 km, při spotřebě 5,7 l/100km) ve výši 2.960 Kč, náhrada za promeškaný čas dle § 14 vyhlášky ve výši 2.400 Kč za 24 půlhodin po 100 Kč a náhrada za DPH ve výši 4.653,60 Kč, celkem 26.813,60 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li dobrovolně a včas splněna povinnost uložená ve výroku vykonatelného rozsudku, lze se domáhat jejího splnění soudním výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

**Okresní soud v Tachově
dne 15. dubna 2016**

Mgr. Lenka Mužiková, LL.M. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Jana Biroščáková